

nogen Modstand. Jeg glæder mig derfor til at se disse Lovforslag gaa meget let gennem begge Rigsdagens Ting.

Det første af dem er Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Menighedsraad af 15. Maj 1903 § 8. I denne Paragraf bestemmes det, at Udgifterne ved Valg til Menighedsraad skulle i de Sogne, hvis Kirker eje sig selv, afholdes af Kirken; i saadanne Sogne, hvor dette ikke er Tilfældet, derimod forskudsvis af Kommunekassen, som igen kan lægge en Ligning paa Beboerne i Sognet. Disse Regler, som ere meget heldige for hele det øvrige Land, ere mindre heldige her i København, fordi der her kun er nogle faa Sogne, hvis Kirker ikke eje sig selv, og for disse Sognes Vedkommende maatte da Kommunalbestyrelsen udrede Beløbene forskudsvis og siden søge dem dækkede ved Ligning, men da Beløbene ere meget smaa, vil det være uforholdsmæssig stor Ulejlighed for at faa disse Beløb at lægge en saadan Ligning, og Lovforslaget gaar da ud paa, at disse Udgifter maa tages ved den almindelige Ligning over hele Staden, som afholdes til Kirkernes Vedligeholdelse.

Det næste Lovforslag er Forslag til Lov om Forandring i Lov af 1. April 1871 om Undervisningen i de lærde Skoler i Danmark. I denne Lovs § 7 er det bestemt, at de, som have taget matematisk-naturvidenskabelig Studentereksamen, skulle underkaste sig en Tillægsprøve i Latin, hvis de siden ville tage den fuldstændige juridiske Embedseksamen. Da nu imidlertid denne Eksamen er omordnet saaledes, at der ikke til den kræves nogen skriftlig Prøve i Romerret, men derimod kræves en mundtlig Prøve i visse Kildesteder, som nærmere blive opgivne, har jeg fra det rets- og statsvidenskabelige Fakultet og fra Konsistorium modtaget Anmodning om at søge Bestemmelse om denne Latinprøve i Loven af 1. April 1871 ændret saaledes, at denne Prøve bortfalder for dem, der for Fremtiden ville tage den ny juridiske Embedseksamen, medens det for dem, der endnu ville tage den gamle Eksamen, som skal gælde til 1907, ved Anordning kan bestemmes, hvorledes Prøven skal være. Ganske vist skulle jo de, der ville tage den fremtidige Eksamen, ogsaa have nogen Kendskab til Latin, men

man mener, og mener ogsaa i det rets- og statsvidenskabelige Fakultet, at det kan overlades Studenterne selv at skaffe sig de nødvendige Kundskaber i Latin.

De næste 2 Lovforslag ere Lønningslove, men Lønningslove, som ere meget beskudne. Det første af dem vil kræve en aarlig Merudgift af 7,600 Kr., og det andet vil egentlig medføre en Mindreudgift.

Det er to Lønningslove, som jeg heller ikke tror ville volde nogen Vanskelighed. Den første er Forslag til Lov om Lønninger for Forstanderne og Lærerne ved Statsseminarierne. Som det vil erindres, er den nuværende Lønningslov for Statsseminarierne af 1. April 1891, men siden den Tid er der paalagt Statsseminariernes Lærere betydeligt mere Arbejde. Seminarieloven af 1894 gav Lærerne betydeligt mere Arbejde baade til daglig og ogsaa med Hensyn til deres Uddannelse, og endelig er Folkeskoleloven af 24. Marts 1899 saaledes beskaffen, at Overlærerne i Købstæderne efter den ville faa betydelig højere Lønning end de Seminarielærere, der have uddannet dem. Dette Misforhold søges ændret ved, at der foreslaas, at Seminarielærernes Løn fremtidig skal kunne stige til 3,600 Kr. i Stedet for som nu til 3,000 Kr.

Dernæst foreslaas det, at den femte Lærer, som man ogsaa nu har, men ikke som fast ansat, nemlig Gymnastiklæreren, fremtidig kan fast ansættes. Det vil være heldigt for Seminarierne. Det har nemlig vist sig med disse Honorarlønninger, at det ikke har været muligt eller i alt Fald meget vanskeligt at faa pædagogisk uddannede Seminarielærere i Gymnastik. Det er desuden heller ikke tilstrækkeligt at have en Lærer alene i Gymnastik. Seminarielærerne ere vel forpligtede til at undervise indtil 30 Timer om Ugen, men for visse Lærere, navnlig Dansklereren, kan denne Bestemmelse ikke vel overholdes. Han har jo en Mængde Stile, som han skal rette, en Mængde skriftlige Arbejder, han skal udføre. Skal han desforuden undervise 30 Timer i Klassen, vil det blive mere, end man kan lægge paa en Mand, og ogsaa mere, end han vil kunne udføre. Naar man nu faar pædagogisk uddannede Gymnastiklærere, vil man kunne paalægge dem at undervise ogsaa i andre Fag end Gymnastik; men saa er der ogsaa god